

[Himmelstrup.]

den måde, det ærede medlem hr. H. C. Hansen har redegjort for, på i hvert fald 300 mill. kr., og det medfører naturligvis, at de foranstaltninger, vi træffer, ikke alle kan være lige velkomne.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen nævnte tændstikkerne. Det er rigtigt, at det er et objekt, som har været genstand for overvejelser i mange, mange år. Jeg har altid ment, at det var et meget godt skatteobjekt, og jeg er egentlig forbavset over, at man ikke har udnyttet det før; det bliver jo udnyttet i så godt som alle lande. Vel kan man sige, at en sådan beskatning er ikke populær, men den har den umådelige fordel, at den fra et administrativt synspunkt er overmåde let at behandle, fordi varen så godt som udelukkende skaffes tilveje ved indenlandsk produktion, og fordi denne indenlandske produktion er koncentreret som den er. Jeg synes heller ikke, at den beskedne udnyttelse, der er gjort af dette skatteobjekt her, burde vække nævneværdig modstand.

De nyheder, der er tale om, er først og fremmest beskatningen af rejsevaluta og telefonafgiften, som det ærede medlem hr. H. C. Hansen også omtalte. Man kan naturligvis i høj grad beklage, at situationen nødvendiggør, at man også drager sådanne objekter ind under beskatningen, men som sagt, vi må ikke glemme, at vi befinder os i en nødsituation. Vi skal skaffe disse ca. 300 mill. kr., det er vi enige om, og derfor er det i høj grad forståeligt, at den højtærede finansminister også har vendt sig til disse objekter.

Det gælder forsåvidt også, synes jeg, de forslag, der er stillet om forhøjelse af te-tolden og kaffetolden. Vi må erindre, at tolden her i Danmark stammer fra toldloven af 1908. Den er ikke forhøjet siden den tid, og når der har fundet så store prisstigninger sted på dette område, som tilfældet er — det gælder også kaffe —, er der ikke noget i vejen for, at man i den nuværende situation foretager en justering. Jeg så efter forleden dag. Forholdet er det, at for den import af te, som fandt sted i 1908, var gennemsnitsprisen 2 kr. pr. kg, i 1948 var den steget til godt 7 kr. pr. kg, i 1949 til 8 kr. pr. kg og i den del af 1950, som er tilbagelagt, til mellem 9 og 10 kr. pr. kg. Så er der som sagt ikke noget at sige til, at man på dette område foretager en art justering, og det er det, den højtærede finansminister har gjort. Noget ganske tilsvarende kan siges om kaffen. Jeg er i og for sig ikke til-

hænger af forhøjelse af kaffetolden, og det må erkendes, at den også er blevet forhøjet meget betydeligt i de mellemliggende år, men man kan ikke fremføre berettigede indvendinger mod den foreslåede forhøjelse. Jeg vil kun gøre den bemærkning, at hvis man skal have en forhøjelse af kaffetolden i det omfang, der her er tale om, ville det måske også være rimeligt at foretage en beskedent forhøjelse af den indenlandske beskatning af kaffesurrogater, som jo er meget lav. Der er et fuldstændigt misforhold mellem den beskatning, der finder sted af henholdsvis kaffe og kaffesurrogater. Jeg ved meget vel, at forhøjelsen kun kan være meget lille, men hvis man skal til at foretage en udjævning, var der dog måske grund til også at have dette i erindring.

Jeg synes i og for sig heller ikke, at det, der er foreslået med hensyn til forhøjelse af tobaksvarebeskatningen, kan virke særlig overraskende. Med de erfaringer, man har med hensyn til cigaretbeskatningen gennem årene og den modstandsevne, forbruget faktisk har vist, idet det har været i stadig stigen, synes jeg også, at det, der her er foreslået, er overmåde beskedent. I 1938 var det samlede forbrug af cigaretter her i landet 1,6 milliard stk., i 1946 2,2 milliard stk., i 1949 3,5 milliard stk. og i år vil det blive over 4 milliarder stk. Jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at der ikke vil ske nogen særlig reduktion af forbruget af denne artikel, selvom beskatningen sættes op med det beløb, som den højtærede finansminister her har foreslået, og jeg vil endda være tilbøjelig til at tro, at forbruget ikke ville reagere selv overfor en højere beskatning, hvorved man så kunne lempe de på andre områder foreslåede skattesatser.

Jeg mener også, at det forslag, som den højtærede finansminister har stillet om omlægningen af afgiften på stærke drikke, er meget vellykket. Princippet heri har den højtærede minister iøvrigt arvet fra loven af 8. august, nemlig at forhøje engrosomsætningsafgiften og nedsætte produktionsafgiften, men således at omsætningsafgiften forhøjes mere, end produktionsafgiften nedsættes, hvorved den ønskede forhøjelse opnås. Det har jo også den umådelige fordel, at de dyre ting kommer til at bære en højere beskatning, og det er vi vel alle enige om er det rigtige.

Alt i alt forekommer det mig som sagt, at den højtærede finansminister har haft en særdeles heldig hånd ved udarbejdelsen af disse forslag. Det er jo et meget omfattende område at komme ind på, navnlig